

N°. 5. Rigsdagstidende. 1853.

Forhandlingerne paa den forenede Rigsdag.

Tredie Samling.

Tredie Møde.

Mandagen den 20de Juni.

(Forts.)

Premierministeren (fortsat): Jeg troer ikke, at der af den ærede Forslagsstiller er anført den allermindste Grund til Fordeel for den af ham anførte Mening, som ikke forhen paa det Fuldstændigste er gjendreven, og han vil ogsaa i de Actstykker, han paabe- raaber sig, kunne læse, hvorledes de fremmede Magter, navnlig den franske Udenrigsminister, meget grundig vide at gjendrive enhver Ind- vending, som herfra er hørt, og, naar den ærede Forslagsstiller endnu lægger til, at Sa- gen skulde udføres uden at krænke Grundloven, saa er dette mig virkelig en meget uforstaaelig Tale. Dersom det skulde have nogen Betyd- ning, saa maatte det staae i Forslaget til den Beslutning, som han vil formaae Rigsdagen til at tage; men, naar det blot kommer her som en løs Tale af et enkelt Medlem, saa staaer det uden al Betydning. Men man veed ikke engang her, hvad der tænkes paa ved Grundloven. Forstaaer han ved Grundloven Kongeloven, da er denne jo ophævet, alene med Undtagelse af de Paragrapher, der an- gaar Arvesølgen, der ere blevne staaende, kun med den Reservation, at Rigsdagen kan for- andre den. Der kan altsaa ikke være Spørgs- maal om nogen Grundlovsfrænkelse, og det er ogsaa den ærede Taler bekendt, at, da Ud- kastet til Grundloven i sin Tid blev forelagt, var der Mange, og maastee Personer, for hvem han har en særdeles Hoiagtelse, som netop vilde have, at man strax skulde tilintet- gjøre al cognatist Arvesølge her i Landet, og det er derfor mærkeligt, at man nu fra den samme Side, fra hvilken man vilde have hele den cognatist Arvesølge ophævet, paa engang

har saameget imod en Combination, hvorved Følgerne af den cognatist Arvesølge for en efter al Sandsynlighed temmelig lang Tid blive vedligeholdte, og der er meget god Udset til, at der ogsaa efter den Tids Forløb vil blive taget alt muligt Hensyn til den hele Arvesølge, der var bestemt i Kongeloven. Der er paa engang oppaagnet en særdeles Hen- giveness for en Deel af Kongeloven, efterat man med saamegen Hurtighed har stræbt efter at ophæve den i dens Heelhed. Jeg troer ikke, at det er nødvendigt at gaae udførligere ind paa en Sag, der er bleven saa nøiagtigt drøftet. Naar den Paastand forøvrigt gjen- tages, at Londonertractaten er aldeles over- eensstemmende med Kongeloven, saa er det en Paastand, man ikke skulde troe, man atter vilde gjentage; thi man har jo derved ganske tilføjet dem, der efter Kongelovens Arvesølge vare de Nærmeste. Det er vistnok, at Kongen af Danmark først har erhvervet sig nogle af de vigtigste Prætendents Samtykke dertil; men den cognatist Arvesølge vilde dog ikke være bleven ophævet blot ved disses Samtykke. Den cognatist Arvesølge bliver først ophævet ved den Lov, som Kongen bekendtgjør, efterat den er vedtagen af Rigsdagen, og som Euro- pas Magter ville understøtte.

Renunciationsacterne have vist havt en stor moralsk Indflydelse baade paa Kongen og paa de fremmede Magter, men de kunne aldeles ikke have klaret Sagen; thi det var ikke mu- ligt, at de, der havde udstedt disse Acter, kunde for dem og deres Affom renuncere paa Arverettigheden, medmindre Acterne fik den Sanction, som deels havde den reilige Form, der kunde tilveiebringes, og deels var under- støttet af en Magt, som vilde behørig under- støtte den. Det er ogsaa aldeles klart, at disse Renunciationer ene og alene ere givne